

தமிழக வேளாளர்களின் வரலாறு

வேளாளர் உயர்விற்குப் பாஞ்சராத்ர பங்களிப்பு

சங்க காலத்தின் பிற்பகுதியில் கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டளவிலேயே நான்காம் வர்ணத்தவர்களாக வகைப் படுத்தப்பட்டவர்களும் நாடு கிழவர் என்ற பட்டத்தைப் பெறத் தொடங்கிவிட்டனர் என்றும் இந்நிலை, தொண்டைமான் இளந்திரையன் காஞ்சித் தலைவனாக அரசேற்ற போதே உருவாகி விட்டதென்றும் கண்டோம். தமிழகத்தின் வட எல்லையாக அமைந்த வேங்கடமலை தொண்டைமான் இளந்திரையனுக்கு உரியதாகி விட்ட தென்பது, “ஒளிரிலங்கு அருவிய மலை கிழவோனே” என்ற பெரும்பாணாற்றுப் படையின் இறுதி வரியால் தெளிவாக்கப்பட்டு விடுகிறது. இத்தகைய “மலைக் கிழமை” என்பது, சுதந்திரமான வைசிய வர்ணத்த வனாகக் கருத்தக்க குறிஞ்சித்தினைத் தலைமகனின் அதிகாரத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாட்சியாகப் பயன் படுத்தப்படவில்லை. மாறாக, நிலப்பிரப்புத்துவத் தலைவனாகிய அரசனுக்குரிய தசாங்கங்களுள் (பத்து உறுப்புகளுள்) ஒன்றெனப் பிற்காலச் சிற்றிலக்கியங்கள் கூட்டுகிற “மலை” தொடர்பான ஆட்சியுரிமையைக் குறிப் பதற்கே பயன்படுத்தப்படுகிறது. கிழமை குறித்த கருத்தோட்டத்தின் இத்தகைய பரிணாம வளர்ச்சி நிலை நுட்பமாகக் கவனிக்கத்தக்கது.

“மண்டினி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர்
முரசுமுழங்குதானை மூவருள்ளும்
அரசெனப் படுவது நின்தே”

எனச் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் புற நானூற்றில் (பா. 35. 3 - 5) வெள்ளைக் குடி நாகனாரால் புகழப்படுவதற்கும்,

“மலர் தலையுலகத்து மன்னுயிர் காக்கும்
முரசுமுழங்குதானை மூவருள்ளும்
இலங்கு நீர்ப்பரப்பின் வளை மீக்கூறும்
வலம்புரியன்ன வசை நீங்கு சிறப்பின்
அல்லது கடிந்த அறம் புரி செங்கோல்
பல்வேல் திரையன்”

எனத் தொண்டைமான் இளந்திரையன் பெரும் பாணாற்றுப்படையில் (வரி. 31 - 37) கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாரால் புகழப்படுவதற்கும் எந்த வேறுபாடு கில்லை. தொண்டைமான் இளந்திரையனின் வம்சத்தவர் சோழ குல உப்பிரிவினராகவே கருதப்பட்டனர் என்பதற்குப் பிற்கால ஆதாரங்களும் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகக் காஞ்சிபுரத்தில் தொண்டைமான் இளந்திரையனின் அரண்மனை இருந்த இடம் தொண்டைமான் சோழபுரம் என்றே மக்களால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.¹

இருப்பினும் இளந்திரையனின் வர்க்கத்தார் தம்மைச் சோழ அரச குலத்தார் எனக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளாமல் சோழியக் கரையார் என்றோ சோழியக் கரை துறை வேளாளர் என்றோதான் குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். சோழிய வெள்ளாளர்கள் தொடக்கத்தில் இங்குக் குடியேறியபோது அவர்களால் காடு வெட்டிக் கரம்பு திருத்த இயலாததால் துஞவ (தொழுவ) வெள்ளாளர்கள் இங்கு வந்து காடு திருத்திக் காஞ்சி நகரைத் தலைநகராக்கிப் பிற ஊர்களையும் உருவாக்கினர் எனத் தொண்டைமண்டலக் கைபீது போன்ற பழஞ்சுவடிகள் கூறுவது² சரியான தகவலே எனக் கொண்டால், கடற் படை வீரர்களான சோழியக் கரை துறை வேளாளர்கள் (இளந்திரையனின் வர்க்கத்தார்) தண்டலை உழவர் போன்ற தொழுவர்களைக் கொண்டே தொடக்கால-விவசாய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவும் நடை முறைப் படுத்தவும் செய்தனர் எனலாம். ஆடவனின் தலைமையிலைமைந்த குடும்ப உறவு முறை, வாரிசுரிமை ஆகிய வற்றைப் பின்பற்றாத குடிகளிடையே மண உறவுகள் ஏற்பட்டு வலிமைமிக்க வேளாளவர்னம் உருவாவதற்கு இது வழி வகுத்ததோடு அரச வர்ண அந்தஸ்துக்கு உரிமை கோர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படாத வகையில் வர்ணத்தவர்கள் விவசாய வாரக் குடிகளாக நிலை பெறவும், நிலப்பிரபுத்துவ அடுக்கில் தவிர்க்க இயலாத ஓர் இடத்தைப் பிடிக்கவும், தூண்டுதலாக அமைந்ததென

புதை

